

at Ministeren i sin Tid vilde finde det forsværligt at benytte den Bemyndigelse, som man vilde foreslaa ham meddelt til at indgaa Overenskomst om Driften af de her omhandlede Baner paa en saadan Maade, at den i Silkeborg—Herning Banen nedlagte Kapital nogenlunde vilde blive forrentet. Dette antyder jo altsaa den Forklaring af det nævnte Forslag, at det er Meningen, at vi derved give en Bevilling uden nogensthemst Løstjærelse. Jeg vil opfordre det meget værdige Udvalg til at tage Underoverveelse om det ikke hellere til tredie Behandling vil stille sin Tante op til bestemt Løst, forandre 40,000 til 50,000 eller 60,000 Rd., saa at vi kunne komme til at stemme derover og ikke over et Forslag, som ser ret fornuftigt ud i og for sig, naar den skulde ligge, at vi stemme for et ganske ubestemt Bøstjæstemme for Noget, som Virkeligheden vil sige, at Løpen er en Illusion, Noget, hvorved vi i Virkeligheden give en Rentegaranti. Saafremt Forslaget bliver vedtaget efter den Motivering, som den staaer i Betænkningen, anser jeg det for aldeles nødvendigt, at man omredigerer Forslaget og søger Direktionen vedtaget ved tredie Behandling, for at ikke Antydningen skal faa nogen gjældende Ret for Fremtiden. Jeg har udtalt dette, forinden den værdige Ordfører fremsatte sine Slutningsbemærkninger, for at vi kunne faa en nærmere Afvikling af den hiderede Ordfører, men som sagt, jeg har aldrig set et Forslag af denne Natur motiveres paa den Maade, thi naar vi bemyndige Regjeringen til at indgaa en saadan Kontrakt, mene vi derned kun, at Pengsigtsmæssighedsrenten fra begge Sider kunne gjøre det tilværelst, men ikke, at Staten skulde kunne paadrages noget Tab heri i det Uvisse, uden at nogen bestemt Størelse var angiven.

Ordføreren: Jeg skal indrømme det værdige Medlem, at de Udtryk i Betænkningen, hvortil han sigtede, muligvis kunne give Anledning til Misforstaaelse. Det har imidlertid ikke været Udvalgets Mening, at Forslaget skulde kunne opfattes saaledes, at Ministeren skulde være bemyndiget til at afflutte Kontrakt, som var usfordelagtig for Staten. Meningen med Endringsforslaget, hvori der kun tales om, at Driften efter Overenskomst skal kunne overtages af Staten, er selvfølgelig den, at Staten og vedkommende Selskab skulle fraa som to kontraherende Parter hver seende paa sin Fordel, og Meningen med den Udtalelse i Betænkningen, der blev frembragt af den værdige sidste Tale, som mindre tydelig, har derimod været den, at Staten netop i Betragtning af, at denne Bane, Silkeborg—Herning, er en Fortsættelse af Statsbanerne, og at det derfor vilde være meget bekvemt for Driften af Statens egne Baner, om de fattes umiddelbart i Forbindelse med Banen fra Herning til Silkeborg, med Fordel vil kunne afflutte en Kontrakt, som samtidig maaske kunde

være mere fordelagtig for det paagjældende Selskab end Kontrakter paa andre Steder. Det vil med andre Ord sige, at en Kontrakt, afflutet om Silkeborg—Herning Banen, maaske kunde være lige saa fordelagtig for Staten som en Kontrakt af Gy. om Svendborg—Odense Banen, uagtet man samtidig dermed indrømmede Silkeborg—Herning Selskabet større Fordel, end man indrømmede Svendborg—Odense Selskabet, Andet har ikke været Meningen. Jeg tror, at Endringsforslaget er fuldstændig tydeligt, men for at hæve den Utvilselighed, der maaske kan være i Motiverne, skal jeg gjentage, at det selvfølgelig har været Udvalgets Mening, at Statens i Lovens enhver Henseende vedtages i den Kontrakt, som kan affluttes om Silkeborg—Herning Banen. — Jeg skal ikke blande mig videre i Striden mellem de værdige Medlemmer for Randers og Aarhus (S. Næ og Myr), uden netop for at konstatere, at Autoriteterne i Randers allerede i Januari 1869 have sat sig i Bevægelse, have sluttet Overenskomst med Grenaa og have arbejdet paa at fremme den her projekterede Bane, hvorpaa der ogsaa er anvendt ikke ubetydelige Kapitaler. Da Aarhus først er kommen til i den ellevte Time, maa den virkelig undskyldes, at den kommer til at vente lidt endnu. Sagen staaer for Dødt, saaledes gaaben, at det navnlig til næste Aar kan komme Underoverveelse, hvorledes Staten bør stille sig til den Bane, som vil være det værdige Medlem for Aarhus har udtalt sig. Svad angaar Obeltoft, kan Udvalget fuldstændig tiltræde de Ytringer, der fremkom fra den værdige Minister. Saafremt de der interessere sig for Obeltoftbanen, kunne blive enige med de Kræfter, som arbejder for Randers—Grenaa—Banen, og saafremt de kunne blive enige med Finansministeren om Statens Bidrag, vil det vistnok ikke fra Udvalgets og jeg tror heller ikke fra Rikets Side være Noget i Veien for at yde den Understøttelse til Obeltoftbanen, som Regjeringen maatte ville gaa ind paa, og som Konfortiet Randers—Grenaa ikke maatte modsætte sig. Som Sagen for Dieblisset staaer, tror jeg ikke, der kan være Tale om at gaa ind derpaa. Særlig maa jeg bemærke, at Endringsforslaget under Nr. 3 af de værdige Medlemmer for Obeltoft ganske vist er uantageligt, idet det jo aldeles ikke staaer Tale om, paa hvilke Betingelser Driften af Banen til Obeltoft skulde overtages. Da Forslaget under Nr. 1 af de værdige Medlemmer for Svendborg Ant et taget tilbage, skal jeg ikke yderligere udtale mig derom. Svad angaar de samme Medlemmers Forslag under Nr. 4, kan Udvalget efter den Stilling, den værdige Minister har indtaget dertil, ikke have Noget imod dets Vedtagelse. Svad jeg bemærkede i mit Indledningsforedrag, var blot det, at vi kunde tænke os den Mulighed, at Ministeren og vedkommende Selskab kunde finde, at det var en Anledning til, at de saabne Baner stykkevis, men da den værdige Minister nu har et